



KOMISJA  
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.4.2023 r.  
C(2023) 2578 final

ANNEX

## **ZAŁĄCZNIK**

*do*

### **KOMUNIKATU KOMISJI**

**Zatwierdzenie treści projektu rozporządzenia Komisji w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym**

**ZAŁĄCZNIK**  
**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) .../...**  
**z dnia XXX r.**

**w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu  
Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej  
przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym  
interesie gospodarczym**

**PROJEKT**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) 2015/1588 z dnia 13 lipca 2015 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa<sup>1</sup>, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jak wynika z doświadczeń Komisji w stosowaniu zasad pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw wykonujących usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 106 ust. 2 TFUE, pułap, poniżej którego korzyści przypadające w udziale takim przedsiębiorstwom można uznać za niemające wpływu na handel między państwami członkowskimi oraz za niezakłócające lub niegrożące zakłóceniem konkurencji, może w niektórych przypadkach różnić się od ogólnego pułapu *de minimis* określonego w rozporządzeniu (UE) nr XXX. Przynajmniej niektóre z tych korzyści mogą bowiem stanowić rekompensatę za dodatkowe koszty związane z wykonywaniem usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Co więcej, wiele działań kwalifikujących się jako wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, ma ograniczony zasięg terytorialny.
- (2) Na tej podstawie w 2012 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (UE) nr 360/2012<sup>2</sup> określające szczegółowe zasady pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. Zgodnie z art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia pomoc przyznawana przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi ani nie zakłóca bądź nie grozi

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 248 z 24.9.2015, s. 1.

<sup>2</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 114 z 26.4.2012, s. 8).

zakłóceniem konkurencji, jeżeli całkowita wartość pomocy przyznanej przedsiębiorstwu będącemu beneficjentem na wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie przekracza 500 000 EUR w dowolnym okresie trzech lat podatkowych.

- (3) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 zostało zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/1474<sup>3</sup>, aby wydłużyć okres jego stosowania do 31 grudnia 2023 r. oraz aby przedsiębiorstwa, które znalazły się w trudnej sytuacji w związku z pandemią COVID-19, nadal kwalifikowały się do objęcia pomocą na podstawie rozporządzenia (UE) nr 360/2012 w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 30 czerwca 2021 r.
- (4) Korzystając z doświadczeń zdobytych podczas stosowania rozporządzenia (UE) nr 360/2012 zmienionego rozporządzeniem 2020/1474, należy dokonać przeglądu rozporządzenia (UE) nr 360/2012, w szczególności aby dostosować je do ogólnego rozporządzenia w sprawie pomocy *de minimis* nr XXX, oraz ze względu na fakt, że wygaśnie ono 31 grudnia 2023 r.
- (5) Pułap pomocy *de minimis* przeznaczonej na usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, którą jedno przedsiębiorstwo może otrzymać od jednego państwa członkowskiego w dowolnym okresie trzech lat, należy zwiększyć do 650 000 EUR. Podany pułap odzwierciedla inflację, która miała miejsce od czasu wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 360/2012, oraz prawdopodobny zakładany rozwój sytuacji w okresie obowiązywania niniejszego rozporządzenia. Pułap ten jest niezbędny, aby każdy środek wchodzący w zakres niniejszego rozporządzenia można było uznać za niewywierający wpływu na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, niezakłócający konkurencji i niegrozący jej zakłóceniem.
- (6) Na potrzeby analizy, czy wspomniany wyżej pułap nie został przekroczony, należy uwzględnić lata podatkowe stosowane przez podmiot gospodarczy do celów podatkowych w danym państwie członkowskim. Podany okres trzech kolejnych lat należy oceniać w sposób ciągły, zatem dla każdego przypadku nowej pomocy *de minimis* należy ustalić łączną kwotę pomocy *de minimis* przyznaną w ciągu danego roku podatkowego oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat podatkowych. W tym celu należy uwzględnić pomoc przyznaną przez państwo członkowskie, nawet jeśli jest ona finansowana w całości lub w części ze środków Unii pod kontrolą tego państwa członkowskiego. Należy uniemożliwić podział środków pomocy, których wartość wykracza poza pułap pomocy *de minimis*, na kilka mniejszych części po to, aby części te mieściły się w zakresie niniejszego rozporządzenia.
- (7) Do celów reguł konkurencji określonych w TFUE przedsiębiorstwem jest każda jednostka, czy to osoba fizyczna czy osoba prawna, wykonująca działalność gospodarczą niezależnie od jej formy prawnej i sposobu finansowania<sup>4</sup>. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wyjaśnił, że „podmiot, który, posiadając udziały kontrolne w spółce, skutecznie wykonuje tę kontrolę poprzez bezpośrednie lub

<sup>3</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) 2020/1474 z dnia 13 października 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 360/2012 w odniesieniu do wydłużenia okresu jego stosowania oraz do ograniczonego w czasie odstępstwa dla przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji celem uwzględnienia wpływu pandemii COVID-19 (Dz.U. L 337 z 14.10.2020, s. 1).

<sup>4</sup> Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 stycznia 2006 r., Ministero dell'Economia e delle Finanze przeciwko Cassa di Risparmio di Firenze SpA i in., C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, pkt 107.

pośrednie wywieranie wpływu na zarządzanie nią”, należy uznać za uczestniczący w działalności gospodarczej tej spółki. W związku z tym sam podmiot należy uznać za przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE<sup>5</sup>. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że wszystkie podmioty, które są kontrolowane (prawnie lub de facto) przez ten sam podmiot, należy traktować jako jedno przedsiębiorstwo<sup>6</sup>. Aby zagwarantować pewność prawa i ograniczyć obciążenie administracyjne, niniejsze rozporządzenie powinno zawierać jasny i wyczerpujący wykaz kryteriów określających, w jakich okolicznościach co najmniej dwie jednostki gospodarcze w tym samym państwie członkowskim należy uznać za jedno przedsiębiorstwo. Spośród utrwalonych kryteriów służących określeniu „powiązanych jednostek gospodarczych” w definicji małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) zawartej w zaleceniu Komisji 2003/361/WE<sup>7</sup> i w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014<sup>8</sup> Komisja wybrała te kryteria, które są właściwe do celów niniejszego rozporządzenia. Biorąc pod uwagę zakres niniejszego rozporządzenia, kryteria te powinny mieć zastosowanie zarówno do MŚP, jak i dużych przedsiębiorstw, oraz powinny zapewniać, aby grupa powiązanych jednostek gospodarczych była traktowana jako jedno przedsiębiorstwo do celów stosowania zasady *de minimis*. Przedsiębiorstwa, których nie łączą żadne stosunki, z wyjątkiem faktu, że każde z nich jest bezpośrednio powiązane z tym samym organem publicznym lub tymi samymi organami publicznymi, nie powinny być jednak traktowane jako powiązane ze sobą. Należy uwzględnić tym samym szczególną sytuację jednostek gospodarczych, które są kontrolowane przez ten sam organ publiczny lub te same organy publiczne, ale które mogą posiadać niezależne uprawnienia decyzyjne.

- (8) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się wyłącznie do pomocy przyznanej na wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Przedsiębiorstwu korzystającemu z pomocy powinno się zatem powierzyć na piśmie wykonywanie usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym, na rzecz której przyznawana jest pomoc. Chociaż w takim piśmie należy poinformować przedsiębiorstwo usłudze świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym, na rzecz której przyznawana jest pomoc, nie jest konieczne podawanie wszystkich szczegółowych informacji określonych w decyzji Komisji 2012/21/UE<sup>9</sup>.
- (9) Ze względu na szczególne zasady, które stosuje się w sektorach produkcji podstawowej produktów rolnych, produktów rybołówstwa i akwakultury oraz sektorze transportu drogowego towarów, oraz ze względu na fakt, że przedsiębiorstwom w tych sektorach rzadko powierza się usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, a także uwzględniając ryzyko, że kwoty pomocy poniżej pułapu określonego w niniejszym

---

<sup>5</sup> Ibidem, pkt 112 i 113.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 czerwca 2002 r., Królestwo Niderlandów przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

<sup>7</sup> Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

<sup>8</sup> Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

<sup>9</sup> Decyzja Komisji 2012/21/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 TFUE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 7 z 11.1.2012, s. 3).

rozporządzeniu mogłyby spełniać kryteria art. 107 ust. 1 TFUE, niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do tych sektorów.

- (10) Biorąc pod uwagę podobieństwa między przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych, z jednej strony, oraz produktów innych niż rolne, z drugiej strony, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków. Za przetwarzanie lub wprowadzanie do obrotu nie można w tym względzie uznać czynności wykonywanych w gospodarstwach jako niezbędny element przygotowania produktu do pierwszej sprzedaży, takich jak zbiór, koszenie czy młócka zbóż, pakowanie jaj, ani też pierwszej sprzedaży na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem.
- (11) Trybunał Sprawiedliwości orzekł<sup>10</sup>, że z dniem przyjęcia przez Unię aktów prawnych w celu ustanowienia wspólnej organizacji rynku w danym sektorze rolnictwa państwa członkowskie muszą powstrzymać się od wszelkich działań mogących zaszkodzić takiej organizacji lub wprowadzić od niej wyjątki. W związku z tym niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy, której kwoty ustalono na podstawie ceny lub ilości produktów nabytych lub wprowadzonych do obrotu. Nie powinno ono mieć zastosowania również do wsparcia związanego z obowiązkiem dzielenia się środkami pomocy z producentami surowców.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do pomocy wywozowej ani pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z krajowych towarów lub usług w stosunku do towarów lub usług pochodzących z przywozu. Zasadniczo pomocy wywozowej nie powinna stanowić pomoc na pokrycie kosztów uczestnictwa w targach handlowych bądź kosztów badań lub usług doradczych potrzebnych do wprowadzenia nowego lub istniejącego już produktu na nowy rynek w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim.
- (13) Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność nie tylko w sektorach wyłączonych z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, lecz także w innych sektorach lub obszarach działalności, niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do działalności w tych innych sektorach lub obszarach działalności, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie działalności lub oddzielenie rachunkowości, aby działalność w wyłączonych sektorach nie była objęta pomocą *de minimis*. Jeżeli nie ma możliwości zapewnienia, aby działalność w sektorach, w odniesieniu do których stosuje się niższe pułapy pomocy *de minimis*, była objęta pomocą *de minimis* wyłącznie do wysokości tych obniżonych pułapów, do całej działalności przedsiębiorstwa należy stosować najniższy pułap. Zgodnie z zasadami regulującymi kwestię pomocy objętej zakresem art. 107 ust. 1 TFUE za datę przyznania pomocy *de minimis* należy uznać moment, w którym podmiot gospodarczy uzyskuje prawo przyjęcia takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym.
- (14) Aby uniknąć obchodzenia maksymalnej intensywności pomocy określonej w różnych instrumentach unijnych, pomocy *de minimis* na rzecz przedsiębiorstw wykonujących

---

<sup>10</sup> Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2002 r., Republika Francuska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, pkt 31.

usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym nie należy łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, jeżeli taka kumulacja miałaby skutkować przekroczeniem poziomu intensywności pomocy, określonego w zależności od specyficznych uwarunkowań każdego przypadku rozporządzeniem w sprawie wyłączeń grupowych lub decyzją przyjętą przez Komisję.

- (15) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wpływać na stosowanie rozporządzenia (UE) nr XXX względem przedsiębiorstw wykonujących usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. W odniesieniu do pomocy przyznanej na wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym państwa członkowskie powinny móc powoływać się na niniejsze rozporządzenie lub na rozporządzenie (UE) nr XXX.
- (16) Trybunał Sprawiedliwości w wyroku<sup>11</sup> w sprawie Altmark określił szereg warunków, które muszą być spełnione, aby rekompensata z tytułu wykonywania usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym nie stanowiła pomocy państwa. Warunki te mają zagwarantować, aby rekompensata ograniczona do kosztów netto ponoszonych przez rentowne przedsiębiorstwa w związku z wykonywaniem usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym nie stanowiła pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. W przypadku niespełnienia tych warunków rekompensata stanowi pomoc państwa, którą można uznać za zgodną z prawem na podstawie obowiązujących przepisów unijnych. Aby uniknąć stosowania niniejszego rozporządzenia w celu obejścia warunków określonych w wyroku w sprawie Altmark oraz aby pomoc *de minimis* przyznawana na podstawie niniejszego rozporządzenia nie wpływała na wymianę handlową przez łączenie tej pomocy z innymi rekompensatami z tytułu wykonywania tej samej usługi w ogólnym interesie gospodarczym, pomocy *de minimis* przyznawanej na podstawie niniejszego rozporządzenia nie należy łączyć z żadnym rodzajem rekompensaty z tytułu tej samej usługi niezależnie od tego, czy stanowi pomoc państwa na podstawie wyroku w sprawie Altmark czy pomoc państwa zgodną z prawem na mocy decyzji 2012/21/UE lub komunikatu Komisji 2012/C 8/03<sup>12</sup>. W związku z tym niniejsze rozporządzenie nie powinno stosować się do rekompensaty otrzymanej z tytułu wykonywania usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym, w odniesieniu do której przyznano również inne rodzaje rekompensaty, chyba że te inne rodzaje rekompensaty stanowią pomoc *de minimis* na podstawie innych rozporządzeń w sprawie pomocy *de minimis* i spełniono warunki łączenia pomocy określone w niniejszym rozporządzeniu.
- (17) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie oraz prawidłowe stosowanie pułapu pomocy *de minimis* wszystkie państwa członkowskie powinny stosować tę samą metodę obliczeń. Aby ułatwić obliczenia, kwoty pomocy przyznanej w formie innej niż dotacje pieniężne należy przeliczyć na ekwiwalent dotacji brutto. Przy obliczaniu ekwiwalentu dotacji dla przejrzystych rodzajów pomocy innych niż dotacje oraz pomocy wypłacanej w kilku ratach należy stosować rynkowe stopy obowiązujące w chwili przyznawania takiej pomocy. Mając na względzie jednolite, przejrzyste i proste stosowanie zasad

---

<sup>11</sup> Wyrok Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r., Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidium Magdeburg przeciwko Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, przy udziale Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415, pkt 88–93.

<sup>12</sup> Komunikat Komisji – Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011) (Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 15).

pomocy państwa, za rynkowe stopy stosowane do celów niniejszego rozporządzenia należy uznać stopy referencyjne, określone obecnie w komunikacie Komisji (2008/C 14/02)<sup>13</sup>.

- (18) W trosce o przejrzystość, równe traktowanie i możliwość skutecznego monitorowania niniejsze rozporządzenie powinno się stosować jedynie do przejrzystej pomocy *de minimis*. Za przejrzystą pomoc uważa się taką pomoc, w przypadku której możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka. Takiego dokładnego obliczenia można przykładowo dokonać w odniesieniu do dotacji, dopłat do oprocentowania oraz ograniczonych zwolnień podatkowych lub innych instrumentów, które przewidują maksymalny poziom gwarantujący nieprzekroczenie odpowiedniego pułapu. Określenie maksymalnego poziomu oznacza, że jeżeli dokładna wartość pomocy nie jest znana, państwo członkowskie powinno przyjąć, że kwota ta jest równa maksymalnemu poziomowi, aby zagwarantować, że połączenie kilku środków pomocy nie przekroczy pułapu ustanowionego w niniejszym rozporządzeniu, oraz zastosować zasady dotyczące kumulacji pomocy.
- (19) Pomocy w formie dokapitalizowania nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że całkowita wartość dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*. Pomocy w formie środków finansowania ryzyka przyjmujących postać inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych, o której mowa w wytycznych dotyczących finansowania ryzyka<sup>14</sup>, nie należy uznawać za przejrzystą pomoc *de minimis*, chyba że kapitał dostarczany w ramach danego środka nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*.
- (20) Pomoc w formie pożyczek, w tym pomoc *de minimis* na finansowanie ryzyka przyjmującą postać pożyczek, należy uznać za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie rynkowych stóp procentowych obowiązujących w chwili przyznania takiej pomocy. W celu uproszczenia obsługi niewielkich krótkoterminowych pożyczek należy ustanowić jasną, łatwą do zastosowania zasadę uwzględniającą zarówno kwotę pożyczki, jak i jej termin. Pożyczki objęte zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % ich wartości i nieprzekraczające kwoty 3 250 000 EUR przez okres pięciu lat lub kwoty 1 625 000 EUR przez okres dziesięciu lat należy uznać za posiadające ekwiwalent dotacji brutto nieprzekraczający pułapu pomocy *de minimis* określonego w niniejszym rozporządzeniu. Powyższa zasada wynika z doświadczenia Komisji i uwzględnia inflację, która miała miejsce od czasu wejścia w życie rozporządzenia Komisji (UE) nr 360/2012, a także prawdopodobny rozwój sytuacji w okresie obowiązywania niniejszego rozporządzenia. Zważywszy na trudności z określeniem ekwiwalentu dotacji brutto pomocy przyznanej przedsiębiorstwu, które mogą nie być w stanie spłacić pożyczki, powyższej zasady nie należy stosować do takich przedsiębiorstw.
- (21) Pomoc polegającą na udzieleniu gwarancji, w tym pomoc *de minimis* na finansowanie ryzyka przyjmującą postać gwarancji, należy uznać za przejrzystą, jeżeli ekwiwalent

<sup>13</sup> Komunikat Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz.U. C 14 z 19.1.2008, s. 6).

<sup>14</sup> Komunikat Komisji – Wytyczne Unii w sprawie pomocy państwa na rzecz promowania inwestycji w zakresie finansowania ryzyka (Dz.U. C 508 z 16.12.2021, s. 1.)

dotacji brutto obliczono na podstawie bezpiecznych stawek określonych w obwieszczeniu Komisji w odniesieniu do rodzaju przedsiębiorstwa objętego pomocą<sup>15</sup>. W celu uproszczenia obsługi gwarancji krótkoterminowych zabezpieczających do 80 % stosunkowo niewielkich pożyczek należy ustanowić jasną, łatwą do zastosowania zasadę uwzględniającą zarówno kwotę pożyczki bazowej, jak i okres gwarancji. Zasady tej nie należy stosować w odniesieniu do gwarancji na transakcje bazowe niestanowiące pożyczki, np. gwarancji na transakcje kapitałowe. Ponadto państwa członkowskie mogą skorzystać z metody obliczania ekwiwalentu dotacji brutto gwarancji, która to metoda została zgłoszona Komisji na podstawie innego – obowiązującego wówczas – rozporządzenia Komisji w obszarze pomocy państwa i która została zatwierdzona przez Komisję jako zgodna z obwieszczeniem w sprawie gwarancji<sup>16</sup> lub aktem zastępującym to obwieszczenie; rozwiązanie takie jest możliwe, pod warunkiem że zatwierdzona metoda wyraźnie odnosi się do przedmiotowego rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji bazowej w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia. Zważywszy na trudności z określeniem ekwiwalentu dotacji brutto pomocy przyznanej przedsiębiorstwom, które mogą nie być w stanie spłacić pożyczki, powyższe zasady nie należy stosować do takich przedsiębiorstw.

- (22) Jeżeli program pomocy *de minimis* wdrażają pośrednicy finansowi, należy zapewnić, aby nie otrzymywali oni żadnej pomocy państwa. Można to zrobić np. przez wprowadzenie wymogu, aby pośrednicy finansowi korzystający z gwarancji państwa opłacali stawkę odpowiadającą stawce rynkowej lub aby w całości przenosili wszelką korzyść na beneficjentów końcowych, lub przez przestrzeganie pułapu pomocy *de minimis* i innych warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu na poziomie takich pośredników.
- (23) Po zgłoszeniu danego środka pomocy przez państwo członkowskie Komisja powinna zbadać, czy środek ten – o ile nie jest dotacją, pożyczką, gwarancją, zastrzykiem kapitałowym, środkiem finansowania ryzyka w formie inwestycji kapitałowej lub quasi-kapitałowej ani ograniczonymi do pewnego maksymalnego poziomu zwolnieniami podatkowymi lub innymi instrumentami przewidującymi taki maksymalny poziom – prowadzi do powstania ekwiwalentu dotacji brutto o wartości nieprzekraczającej pułapu pomocy *de minimis*, przez co mógłby zostać objęty zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (24) Komisja powinna być w stanie czuwać nad przestrzeganiem zasad pomocy państwa, a w szczególności nad tym, aby zasady te były respektowane przy przyznawaniu pomocy *de minimis*. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy ustanowioną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej państwa członkowskie powinny ułatwiać wypełnianie tego zadania przez określenie niezbędnych narzędzi gwarantujących, że łączna kwota pomocy *de minimis* przyznawanej temu samemu przedsiębiorstwu na wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym nie przekroczy łącznego dopuszczalnego pułapu. Należy zobowiązać państwa członkowskie do monitorowania udzielonej pomocy, aby zapewnić nieprzekraczanie odpowiednich pułapów oraz przestrzeganie zasad dotyczących kumulacji pomocy. Aby wywiązać się z tego obowiązku, państwa członkowskie powinny przedstawić pełne informacje na temat

<sup>15</sup> Na przykład obwieszczenie Komisji w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w formie gwarancji (Dz.U. C 155 z 20.6.2008, s. 10).

<sup>16</sup> Tamże.



przyznanej pomocy *de minimis* w rejestrze na poziomie unijnym lub krajowym oraz upewnić się, że udzielenie nowej pomocy nie spowoduje przekroczenia odpowiedniego pułapu.

- (25) Uwzględniając uzasadniony interes dotyczący przejrzystości w postaci publicznego udostępniania informacji na temat wykorzystania środków publicznych przy wyważaniu potrzeby zachowania przejrzystości i przestrzegania praw wynikających z przepisów o ochronie danych, Komisja uznaje, że publikacja imienia i nazwiska beneficjenta pomocy, w przypadku gdy jest on osobą fizyczną lub osobą prawną posługującą się imieniem i nazwiskiem osoby fizycznej, jest uzasadniona. Celem zasad przejrzystości jest lepsze przestrzeganie przepisów, większa odpowiedzialność i wzajemna ocena, a w efekcie – efektywniejsze wydatki publiczne.
- (26) Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na wymogi prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych ani na dodatkowe wymogi określone w TFUE lub w sektorowych przepisach unijnych.
- (27) Uwzględniając konieczność systematycznego dokonywania przez Komisję przeglądu pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, należy ograniczyć okres stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (28) Po wygaśnięciu niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny dysponować sześciomiesięcznym okresem dostosowawczym w odniesieniu do pomocy *de minimis* objętej niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

### *Artykuł 1*

#### ***Zakres stosowania***

- 1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 106 ust. 2 TFUE.
- 2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
  - a) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorach rybołówstwa i akwakultury, objętą zakresem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013<sup>17</sup>;
  - b) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność związaną z produkcją podstawową produktów rolnych;
  - c) pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w sektorze przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych w następujących przypadkach:

---

<sup>17</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000, Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 1.

- i) kiedy wysokość pomocy ustalana jest na podstawie ceny lub ilości takich produktów nabytych od producentów podstawowych lub wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorstwa objęte pomocą;
    - ii) kiedy przyznanie pomocy uwarunkowane jest przekazaniem jej w części lub w całości producentom surowców;
  - d) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;
  - e) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem użycia krajowych towarów i usług w stosunku do towarów i usług pochodzących z przywozu.
3. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w sektorach, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) lub c), a także działalność w jednym lub większej liczbie sektorów lub w innych obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do tych sektorów lub obszarów działalności i do pomocy przyznanej w związku z takimi sektorami lub obszarami działalności, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni – za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie działalności lub oddzielenie rachunkowości – by działalność w sektorach wyłączonych z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia nie była objęta pomocą *de minimis* przyznaną zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

## *Artykuł 2*

### *Definicje*

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
- a) „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do TFUE, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1379/2013;
  - b) „przetwarzanie produktów rolnych” oznacza wszelkie czynności dokonywane na produkcie rolnym, w wyniku których powstaje produkt będący również produktem rolnym, z wyjątkiem czynności wykonywanych w gospodarstwach, niezbędnych do przygotowania produktów zwierzęcych lub roślinnych do pierwszej sprzedaży;
  - c) „wprowadzanie do obrotu produktów rolnych” oznacza posiadanie lub wystawianie produktu rolnego w celu sprzedaży, oferowanie go na sprzedaż, dostawę lub każdy inny sposób wprowadzania produktu na rynek, z wyjątkiem jego pierwszej sprzedaży przez producenta produktów pierwotnych na rzecz podmiotów zajmujących się odsprzedażą lub przetwórstwem i czynności przygotowujących produkt do takiej pierwszej sprzedaży; sprzedaż produktów przez producenta produktów pierwotnych konsumentom końcowym uznaje się za wprowadzanie do obrotu produktów rolnych, jeśli następuje w odpowiednio wydzielonym do tego celu miejscu.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia „jedno przedsiębiorstwo” obejmuje wszystkie

jednostki gospodarcze, które pozostają w co najmniej jednym z następujących stosunków:

- a) jedna jednostka gospodarcza posiada w drugiej jednostce gospodarczej większość praw głosu akcjonariuszy lub wspólników;
- b) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innej jednostki gospodarczej;
- c) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wywierać dominujący wpływ na inną jednostkę gospodarczą zgodnie z umową zawartą z tą jednostką lub postanowieniami w jej akcie założycielskim lub umowie spółki;
- d) jedna jednostka gospodarcza, która jest akcjonariuszem lub wspólnikiem w innej jednostce gospodarczej, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami lub wspólnikami tej jednostki, większość praw głosu akcjonariuszy lub wspólników tej jednostki.

Jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków, o których mowa w ust. 2 lit. a) –d), poprzez co najmniej jedną inną jednostkę gospodarczą również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.

### Artykuł 3

#### *Pomoc de minimis*

1. Jeżeli pomoc przyznana przedsiębiorstwom na wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym spełnia wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu, uznaje się, że nie spełnia ona wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 TFUE i dlatego zwalnia się ją z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 TFUE.
2. Całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej przez jedno państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu wykonującemu usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym nie może przekroczyć 650 000 EUR w dowolnym okresie trzech lat podatkowych. Okres trzech lat podatkowych ustala się przez odniesienie do lat podatkowych stosowanych przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim.
3. Pomoc *de minimis* uznaje się za przyznaną w chwili, gdy przedsiębiorstwo uzyskuje prawo do otrzymania takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym niezależnie od terminu wypłacenia pomocy *de minimis* temu przedsiębiorstwu.
4. Pułap w wysokości 650 000 EUR określony w ust. 2 stosuje się bez względu na formę i cel pomocy *de minimis*, a także bez względu na to, czy pomoc przyznana przez dane państwo członkowskie jest w całości lub w części finansowana z zasobów Unii pod kontrolą tego państwa członkowskiego.
5. Do celów stosowania pułapu określonego w ust. 2 pomoc wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, tj. nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy stanowi ekwiwalent dotacji brutto pomocy.
6. Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości tej pomocy

w momencie jej przyznania. Stopą procentową stosowaną do dyskontowania jest stopa dyskontowa obowiązująca w chwili przyznania pomocy.

7. Jeżeli w efekcie udzielenia nowej pomocy *de minimis* na rzecz usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym przekroczony zostałby odpowiedni pułap określony w ust. 2, taka nowa pomoc nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia.
8. W przypadku połączeń lub przejęć przedsiębiorstw, w celu ustalenia, czy nowa pomoc *de minimis* dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza odpowiedniego pułapu, uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc *de minimis* przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw. Pomoc *de minimis* przyznana zgodnie z prawem przed takim połączeniem lub przejęciem pozostaje zgodna z prawem.
9. Jeżeli przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa, pomoc *de minimis* przyznaną przed podziałem należy przydzielić przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało, co oznacza co do zasady przedsiębiorstwo, które przejmuje działalność, w odniesieniu do której pomoc *de minimis* została wykorzystana. Jeżeli taki przydział jest niemożliwy, pomoc *de minimis* przydziela się proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw według stanu na dzień wejścia podziału w życie.

#### *Artykuł 4*

##### ***Obliczanie ekwiwalentu dotacji brutto***

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w przypadku której możliwe jest uprzednie dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”).
2. Pomoc w formie dotacji lub dopłat do oprocentowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*.
3. Pomoc w formie pożyczek uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:
  - a) beneficjent nie jest przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego ani nie spełnia określonych właściwym dla niego prawem krajowym kryteriów objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek jego wierzycieli. W przypadku dużych przedsiębiorstw beneficjent musi znajdować się w sytuacji porównywalnej co najmniej z oceną kredytową B- oraz
  - b) pożyczka jest objęta zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % pożyczki oraz kwota pożyczki wynosi albo 3 250 000 EUR w okresie pięciu lat albo 1 625 000 EUR w okresie dziesięciu lat; jeżeli kwota pożyczki jest niższa niż podane powyżej kwoty lub pożyczki udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć albo dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto takiej pożyczki oblicza się jako odpowiedni odsetek odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 lub
  - c) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie stopy referencyjnej obowiązującej w chwili przyznania pomocy.
4. Pomoc w formie dokapitalizowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, tylko jeżeli całkowita kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza

pułapu *de minimis*.

5. Pomoc w formie środków finansowania ryzyka przyjmujących postać inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych jest uznawana za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli kapitał dostarczany jednemu przedsiębiorstwu nie przekracza pułapu pomocy *de minimis*.
6. Pomoc w formie gwarancji uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli spełnione zostały następujące warunki:
  - a) beneficjent nie jest przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego ani nie spełnia określonych właściwym dla niego prawem krajowym kryteriów objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek jego wierzycieli. W przypadku dużych przedsiębiorstw beneficjent musi znajdować się w sytuacji porównywalnej co najmniej z oceną kredytową B- oraz
  - b) gwarancja nie przekracza 80 % wartości pożyczki bazowej oraz gwarantowana kwota wynosi 4 875 000 EUR i okres gwarancji wynosi pięć lat, albo gwarantowana kwota wynosi 2 437 500 EUR i okres gwarancji wynosi dziesięć lat; jeżeli gwarantowana kwota jest niższa niż podane wyżej kwoty lub gwarancji udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto gwarancji oblicza się jako odpowiedni odsetek pułapu określonego w art. 3 ust. 2 lub
  - c) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie bezpiecznych stawek określonych w zawiadomieniu Komisji lub
  - d) przed jej wdrożeniem,
    - i) metoda wykorzystana do obliczania ekwiwalentu dotacji brutto gwarancji została zgłoszona Komisji na podstawie innego rozporządzenia Komisji w obszarze pomocy państwa obowiązującego w danym okresie i zatwierdzona przez Komisję jako zgodna z zawiadomieniem w sprawie gwarancji lub dowolnym aktem zastępującym to zawiadomienie oraz
    - ii) metoda ta jednoznacznie odnosi się do przedmiotowego rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji bazowej w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.
7. Pomoc w formie innych instrumentów uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli instrument określa poziom maksymalny zapewniający, aby nie został przekroczony odpowiedni pułap.

## *Artykuł 5*

### ***Kumulacja***

1. Pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie można łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych ani z pomocą państwa dla tego samego środka finansowania ryzyka, jeżeli takie połączenie skutkowałoby przekroczeniem poziomu intensywności pomocy lub kwoty pomocy, ustalonych pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych lub w decyzji przyjętej przez Komisję.



2. Pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia można łączyć z pomocą *de minimis* na podstawie innych rozporządzeń w sprawie pomocy *de minimis* do pułapu określonego w art. 3 ust. 2.
3. Pomocy *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia nie można jednak łączyć z żadną rekompensatą w odniesieniu do tej samej usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym, bez względu na to, czy stanowi ona pomoc państwa.

## *Artykuł 6*

### **Monitorowanie**

1. W przypadku gdy państwo członkowskie ma zamiar przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powiadamia ono na piśmie takie przedsiębiorstwo o kwocie przyszłej pomocy wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto, o usłudze świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym, w odniesieniu do której pomoc jest przyznawana, oraz o charakterze *de minimis* pomocy, odnosząc się bezpośrednio do niniejszego rozporządzenia i podając jego tytuł oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Jeśli pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przyznawana jest różnym przedsiębiorstwom na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, państwa członkowskie mogą zdecydować się wypełnić ten obowiązek przez poinformowanie tych przedsiębiorstw o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma zostać przyznana w ramach tego programu. W takich przypadkach stała kwota służy do określenia, czy nie przekroczono pułapu określonego w art. 3 ust. 2.
3. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie musi uzyskać od przedsiębiorstwa wykonującego usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis* przyznanej na podstawie niniejszego rozporządzenia lub innych rozporządzeń w sprawie pomocy *de minimis* w ciągu dwóch poprzednich lat podatkowych oraz bieżącego roku podatkowego.
4. Państwa członkowskie zapewniają dostęp do centralnego rejestru pomocy *de minimis* zawierającego pełne informacje na temat wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolny organ w danym państwie członkowskim przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. Termin na utworzenie centralnego rejestru pomocy *de minimis* wynosi sześć miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Sposób utworzenia centralnego rejestru pomocy *de minimis* musi zakładać łatwy dostęp do zawartych w nim informacji. Informacje publikowane są w niezastrzeżonym formacie arkusza kalkulacyjnego, który umożliwia przeszukiwanie danych, ich ekstrakcję, pobieranie i łatwe publikowanie w internecie, na przykład w formacie CSV lub XML. Centralny rejestr pomocy *de minimis* musi być dostępny na stronie internetowej bez żadnych ograniczeń, takich jak uprzednia rejestracja użytkownika. Państwa członkowskie mogą ewentualnie przedstawić pełne informacje na temat wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolny organ w danym państwie członkowskim w rejestrze na poziomie unijnym, jeżeli taki rejestr będzie dostępny. Państwa członkowskie publikują w centralnym rejestrze na poziomie krajowym lub unijnym informacje wymienione w ust. 6 na temat

wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolny organ w danym państwie członkowskim najpóźniej w terminie 20 dni roboczych od daty przyznania pomocy. Przepisy ust. 1–3 przestają mieć zastosowanie do państwa członkowskiego z chwilą, gdy informacje w krajowym lub ewentualnie unijnym rejestrze centralnym obejmują okres trzech lat podatkowych w odniesieniu do wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez to państwo członkowskie.

5. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* na podstawie niniejszego rozporządzenia dopiero po upewnieniu się, że nie spowoduje ona zwiększenia łącznej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej danemu przedsiębiorstwu do poziomu przekraczającego pułap określony w art. 3 ust. 2 oraz że spełnione są wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.
6. Państwa członkowskie publikują w centralnym rejestrze pomocy *de minimis* na poziomie unijnym lub krajowym następujące informacje:
  - a) dane identyfikacyjne beneficjenta obejmujące nazwę beneficjenta i jego identyfikator (numer identyfikacyjny i rodzaj identyfikacji);
  - b) kwota pomocy;
  - c) data przyznania pomocy;
  - d) organ przyznający pomoc;
  - e) instrument pomocy;
  - f) sektor objęty rekompensatą na podstawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej ustanowionej rozporządzeniem (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady<sup>18</sup>.
7. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Informacje te zawierają wszelkie dane konieczne do wykazania, że spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia. Dane dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* przechowywane są przez dziesięć lat podatkowych od daty przyznania pomocy. Dane dotyczące programu pomocy *de minimis* przechowywane są przez dziesięć lat od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu.
8. Na pisemny wniosek Komisji dane państwo członkowskie przekazuje Komisji, w terminie 20 dni roboczych lub w terminie dłuższym określonym w takim wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oceny, czy spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia, w szczególności czy nieprzekroczona została całkowita kwota pomocy *de minimis* otrzymana przez przedsiębiorstwo na podstawie niniejszego rozporządzenia lub innych rozporządzeń w sprawie pomocy *de minimis*.

---

<sup>18</sup> Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1).

## *Artykuł 7*

### ***Przepisy przejściowe***

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy *de minimis* przeznaczonej na wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, która została przyznana przed datą jego wejścia w życie, jeżeli pomoc ta spełnia wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu. Wszelka pomoc na wykonywanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym niespełniająca tych warunków podlega ocenie zgodnie z odpowiednimi decyzjami, ramami, wytycznymi, komunikatami i zawiadomieniami.
2. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* przyznana w okresie od 25 kwietnia 2012 r. do 31 grudnia 2023 r. i spełniająca warunki rozporządzenia (UE) nr 360/2012 nie odpowiada wszystkim kryteriom określonym w art. 107 ust. 1 TFUE, w związku z czym jest zwolniona z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 TFUE.
3. Po upływie okresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia lub w przypadku zmiany niniejszego rozporządzenia programy pomocy *de minimis* spełniające warunki określone w niniejszym rozporządzeniu można realizować w sposób prawomocny przez kolejne sześć miesięcy.

## *Artykuł 8*

### ***Wejście w życie i okres stosowania***

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2030 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Komisji*

*Przewodnicząca*  
*Ursula von der Leyen*